Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 652 (6086) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 2 septembrie 1969

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN IRAN

Ieri dimineață a părăsit Capitala, plecînd spre Teheran, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, care, la invitația Majestății Sale Imperiale Șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și a Majestății Sale Împărăteasa Iranului va face o vizită oficială în Iran.

Președintele Consiliului de Stat este însoțit de Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini și Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Gere, Ion Iliescu, general-colonel Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Dumitru Popa, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai Consiliului de Stat, miniștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Erau de față Yahya Mohamed-Vaziri, însărcinat cu afaceri ad-interim al Iranului la București și membri ai ambasadei Iranului, șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră.

Pe aeroportul Băneasa era arborat drapelul de stat al Republicii Socialiste România.

Un mare număr de cetățeni ai Capitalei aflați pe aeroport au salutat cu deosebită căldură pe președintele Consiliului de Stat.

Ieri, la ora 15, avionul în care se afla președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, a aterizat pe pista aeroportului Mehrabat.

La coborîrea din avion, președintele Consiliului de Stat și soția au fost întîmpinați cu cordialitate de Majestatea Sa Imperială Șahinșahul Iranului Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, și de Împărăteasa Farah.

Pe întregul traseu de la aeroport și pînă la intrarea în Teheran, președintele Nicolae Ceaușescu și Șahinșahul Iranului au fost salutați cu entuziasm de locuitorii orașului, care au făcut o călduroasă primire solilor poporului român, ovaționînd pentru prietenia româno-iraniană.

(Agerpres)

„Am adoptat maniera modernă de joc"

Scurt interviu cu antrenorul echipei naționale feminine de volei, Victor SURUGIU

Intors de la turneul internațional de la Constanța și înainte de a pleca la turneul de la Varna, antrenorul lotului feminin, Victor Surugiu, ne-a vizitat la redacție. Nimerit prilej de a-i adresa cîteva întrebări.

— Mulțumit de echipă ?

— Deocamdată, da. Deși am pierdut 3 meciuri, am satisfacția că am impus — și a fost acceptată maniera modernă de joc. Manieră dezaprobată de mulți sceptici care, însă, la sfîrșitul turneului au înțeles — sper — că n-au avut dreptate.

— Echipa este destul de tînără și mai poate progresa. Totuși, două înfringeri în fața Poloniei și Cehoslovaciei — adversarele de la mondiale, care țintesc ca și noi calificarea la Olimpiadă...

— Sîntem în stadii diferite de pregătire. Am convingerea că la mondiale nu va mai exista vreo diferență... mai ales că cea constatată la Constanța a fost mai degrabă legată de unele circumstanțe : a lipsit trăgătoarea Itu, jucătoarele s-au pierdut în momentele decisive, n-au rezistat 5 seturi. Dar aceste defecțiuni sînt ușor remediabile.

— Ce părere v-au făcut japonezele ?

— Anul acesta au reușit să-mi clatine puțin mitul invincibilității. Pot fi bătute de îndată ce o echipă bine pregătită ignorează faptul că are în față pe japoneze. Totuși, apreciez munca imensă pe care o depun la lungile lor antrenamente, ca și dăruirea completă în joc. Ne-au învins datorită deosebitei lor rezistențe la efort prelungit, datorită faptului că noi n-am mai rezistat în setul cinci. Căderea fizică, dar și nerespectarea de către unele voleibaliste a sarcinilor de joc pe care le-am indicat au contribuit la înfringerea noastră.

— V-ați interesat de modul cum lucrează antrenorii campioanelor mondiale ?

— Desigur. Jucătoarele lor lucrează zilnic cîte 6 ore în producție la întreprinderea respectivă și fac cîte 5 ore de antrenament. Două zile pe lună le au libere. În funcție de calendar le revin, din cele 341 de zile de antrenament sau competiții și antrenament, circa 60 de zile de pregătire în vederea marilor competiții internaționale. În această perioadă, antrenamentul este de 9 ore pe zi ! Ar fi absurd să cerem jucătoarelor noastre un asemenea regim. Eu cred, însă, că pentru a putea învinge echipele nipone nici timpul de pregătire pe care putem să-l impunem noi echipei române, nu-i suficient. Vreau să spun că, chiar la această diferență temporală de pregătire, japonezele nu-s invincibile.

— Ce părere aveți despre șansele noastre la mondialele de anul viitor ?

— Cred că ne vom califica. Mai mult ca atît, apreciez că este imposibil să nu ne calificăm pentru J.O. de la München.

— Ceilalți antrenori vă sprijină ?

— Unii da, alții nu. Mai ales în privința concepțiilor tactice. Unii, poate din invidie mai mult sau mai puțin mascată, caută cu fel și chip de argumente să-mi pună bețe-n roate. Dar cred că vom trece și peste asta.

A. BREBEANU

DE LA VANVES LA TALIN

Apleda azi pentru necesitatea educației fizice ar părea un lucru depășit. Ar însemna să aștepți la porțile Brăilei sosirea Dunării. Căci politica partidului nostru a deschis de mult cale largă răspîndirii educației fizice în toate colțurile țării. Norme precise și măsuri cuprinzătoare fundamentează practica educației fizice în toate păturile populației.

Și totuși, mai există teritorii necucerite pentru ideea educației fizice, mai există constiințe în care necesitatea educației fizice, ca act cotidian, nu a pătruns suficient. Mai sînt intelectuali care opun un veto practicării exercițiilor fizice și a sportului sau iau în derîdere pe practicanți, uneori de la înălțimea unei catedre, de pe scenele cîte unui teatru, cîteodată din paginile unei publicații.

Mai gravă este rezistența unor părinți față de activitatea de educație fizică a copiilor lor. Un motiv care se indică curent ar fi sustragerea copiilor de la învățătură. Alți părinți consideră timpul petrecut cu sportul ca timp pierdut. Ca urmare, avem numeroși copii cu deficiențe organice și funcționale remediabile prin educație fizică. Acești părinți nu înțeleg că astfel frustrează pe copii de satisfacțiile oferite de un corp sănătos și armonios dezvoltat și le răpesc posibilitatea de a aborda cu puteri sporite viața lor productivă.

În această situație, găsirea unor noi argumente mai convingătoare pentru necesitatea educației fizice nu pare să-și fi pierdut actualitatea.

Vrem să vorbim aci de două experimente cu educație fizică cotidiană în școală puse la cale tocmai la Vanves, în Franța, iar cealaltă la capătul opus al Europei, la Talin, în Uniunea Sovietică. Ambele experimente, inițiate după concepții diferite (și independent una de alta), au dus la rezultate asemănătoare. Nu surprinde că numai după 2 ani starea de sănătate și dezvoltare fizică a elevilor, în comparație cu clasele „martor", unde programa a rămas cea veche, s-a îmbunătățit simțitor. **Mai interesant este încă că părinții supuse zia că acest rezultat se dato la învățerii capacității de muncă a conclucît și faptului că alternarea orelor teoretice cu cele de educație fizică rupe monotonia programului școlar și contribuie la înlăturarea oboselii. În aceste clase s-a redus numărul absențelor, iar atașamentul elevilor față de școală și activitatea școlară a crescut.**

Iată dar rezultate înregistrate cu o exactitate științifică. Ele dovedesc că **încărcătura suplimentară a unor lecții de educație fizică zilnice nu numai că nu dăunează dezvoltării elevilor, ci, dimpotrivă, contribuie în măsură simțitoare la realizarea obiectivelor urmărite de școală și de părinți.**

Aceste experimente de la Vanves și de la Talin oferă tuturor propagandiștilor educației fizice și a sportului un argument deosebit de prețios pentru a putea dovedi tuturor celor încă neconvinși că **randamentul activității școlare și intelectuale, în general, poate fi sporit dacă este alternat cu o pregătire fizică corespunzătoare.**

Desigur că experimentele la care ne referim sînt prețioase în multe privințe pentru orientarea activității de educație fizică în viitor. Însă ceea ce ne interesează, acum și aci din acest experiment, este că el ne permite să deschidem porți pînă acum închise pătrunderii ideii de educație fizică ca o necesitate a vieții moderne.

N. BRAȘOVEANU

ÎN PAG. A 2-A

COMENTARII PE MARGINEA ETAPELOR DE CAMPIONAT LA RUGBY ȘI HANDBAL

Caravana Turului aerian european a poposit, ieri, pe aerodromul Clinceni... Foto : Aurel NEAGU

TURUL AERIAN EUROPEAN

Marea competiție a temerarilor

Ne aflăm, împreună cu mulți iubitori ai sportului aviatic, pe aerodromul Clinceni, în așteptarea sportivilor piloți, competitori în cel de al 6-lea TUR AERIAN EUROPEAN. Vremea este splendidă, Aeroclubul „Aurel Vlaicu" a îmbrăcat haine de sărbătoare, parașute multicolore transformate ingenios în uriașe umbrele adăpostesc zeci de suporteri. În dreptul pistei de aterizare flutură drapelele țărilor prticipante la această interesantă întrecere: Anglia, Austria, Elveția, Iugoslavia, Peru, R.F. a Germaniei, S.U.A., România.

Înainte de sosirea aparatelor aflate în concurs, își fac apariția pe Clinceni avioanele organizatorilor. Dintr-un superb bimotor de turism coboară dr. Iosif Gaisbacher, președintele de onoare al Federației Aeronautice Internaționale, inițiatorul acestui tur aerian. D-sa este întîmpinat de către Petre Istrate, secretarul general al Federației Aeronautice Române. Apoi, oaspetele este prezentat tovarășului Ion Cosma, prim-vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București, președintele comisiei române de organizare a Turului aerian european, tovarășul Vasile Drăgoiescu, secretar al Comitetului Executiv al C.P.M.B., precum și altor persoane oficiale aflate pe aerodrom.

Un grup de pionieri oferă oaspeților flori. Din partea Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, dr. Iosef Gaisbacher este salutat de către tov. Marin Bîrjega, vicepreședinte al C.N.E.F.S., general maior Laurian Medrea încălzit însă atmosfera, alungînd primele semne ale toamnei. La Codlea (km 11), după alte încercări eșuate, un grup de trei alergători (*Ardeleanu, Chima, Haller*) se desprinde, cucerind avans față de pluton. Cățărarea de la Vlădeni (km 16) îi revine vest-germanului *Haller*. Plutonul se află la 400 de metri, în timp ce *Chima*, ajuns la capătul resurselor, cedează. *Ardeleanu* se încăpățînează și cu toate

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 3-a)

V. TOFAN

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN „CUPA VOINȚA"

VASILE SELEJAN A CÎȘTIGAT ETAPA A II-A, DAR VASILE TUDOR CONTINUĂ SĂ FIE LIDER

SIBIU, *1 (prin telefon, de la trimisul nostru).* Similitudinile dintre ediția trecută și cea actuală a „Cupei Voința" s-au încheiat în orașul de la poalele Tîmpei. În timp ce anul trecut cursa se terminase practic acolo, după o etapă zbuciumată, dominată de canicula, acum întrecerea s-a relansat cu o vigoare demnă de toată lauda. Etapa a doua, Brașov — Sibiu (138 km), a fost deosebit de animată, frumoasă cum am dori să fie toate competițiile rutiere din țara noastră. Zeci de acțiuni, încercări susținute cu toată energia și evadări spectaculoase au punctat această agitată secvență a tradiționalei competiții organizată de UCECOM și A. S. Loto-Pronosport. Doar în final, protagoniștii, epuizați de atacuri și contraatacuri, s-au dovedit indulgenți cu out-siderii, dîndu-le posibilitatea să exploateze finalul. Nervii lor încordați au cedat, acceptînd această situație de compromis care asigura — înaintea etapei contratimp individual — un liniștitor statu quo în fruntea clasamentului general individual.

Din Brașov s-a plecat la ora 8,52, pe o vreme închisă, răcoroasă. În scurt timp, soarele

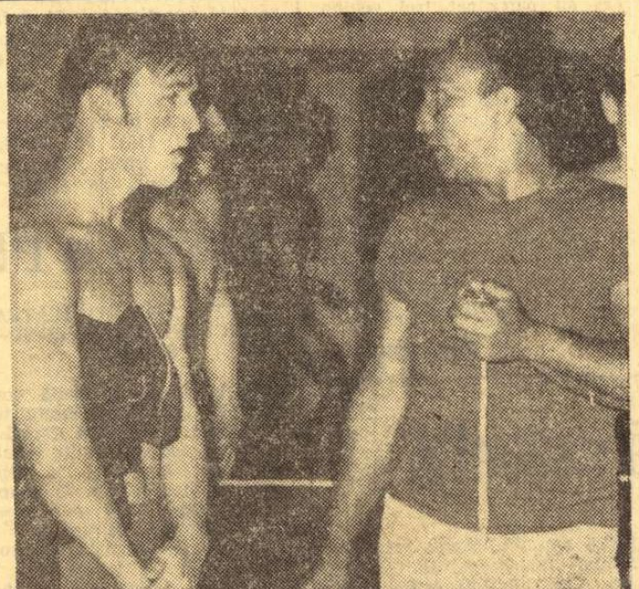

Prof. Gh. Dimeca și elevul său Sebastian Cosmescu refac graficul cursei de 400 m liber la capătul căreia bucureșteanul și-a cucerit un loc în echipa națională

Foto : N. AUREL

LA PISCINA TINERETULUI

Juniorii nu reușesc să-și găsească cadența

Nici cea de a treia reuniune, desfășurată aseară la piscina Tineretului, nu a reușit să confere cît de puțină strălucire actualei ediții a naționalelor de juniori. Am asistat, în continuare, la finale (în special la categoria superioară) cu cîte 3—4 competitori și, în asamblu, cifrele înregistrate de cronometrori au confirmat — dacă mai era nevoie — golul mare existent în natația noastră la categoriile de juniori. Doar cîțiva dintre participanți — îi putem număra pe degete — au reușit să scoată din anonimat aceste întreceri. Cu prețul unor eforturi deosebite și a unei seriozități lăudabile cu care au abordat întreaga competiție.

Într-un clasament, neoficial desigur, primul loc ar trebui atribuit tînărului craulist de la Steaua, **Sebastian Cosmescu.** Ieri, bucureșteanul s-a impus fără dificultate și în proba de 400 m liber, pe care a încheiat-o după 4:31,8, timp superior cu aproape 5 secunde față de cel obținut de recordmanul țării, Eugen Almer, cîștigător în cursa juniorilor mici. Cu performanța sa, Cosmescu atrage în mod serios atenția selecționerilor, stelistul dovedindu-se la ora

Ad. VASILIU

(Continuare în pag. a 2-a)

DUPĂ PATRU ORE DE JOC

Campionul de tenis al României nu este încă cunoscut!

Mai mult decît un meci în „Cupa Davis" această partidă dintre Viorel Marcu (Dinamo) și Ion Santei (Construcții), contînd ca finală a campionatului republican ! Întrecerea pentru desemnarea campionului României, în lipsa celor „patru mari" aflați la Forest Hills, a oferit o întîlnire extrem de spectaculoasă și disputată. După patru ore de joc, meciul nu s-a încheiat încă : Marcu — Santei 8—10, 6—4, 6—4, 6—8, 3—2 în setul decisiv, cînd însemnarea a impus întreruperea jocului. El va fi reluat azi, de la ora 17, tot pe terenul central de la Progresul.

Confruntarea celor doi tineri tenismani a fost deosebit de interesantă, atît ca evoluție a scorului — cu multe răsturnări — cît și prin prisma marii risipe de energie fizică și nervoasă la care au fost solicitați finaliștii.

Ion Santei s-a dovedit același jucător tenace care luptă pentru fiecare minge. El a demonstrat o bună mobilitate și a avut numeroase execuții reușite la fileu, prin voléuri și smeciuri. El a acționat, de asemenea, cu lovituri puternice și de pe linia de fund a terenului. Dar eficacitatea jocului său a avut deseori de suferit din cauza serviciilor slabe, mai ales cele din prima minge. În general, însă, evoluția lui a arătat un progres evident față de precedentele lui apariții. Păcat că ascensiunea tehnică a elevului profesorului Ștefan Georgescu (ale cărui merite sînt incontestabile în acumulările calitative ale lui Santei) a fost umbrită de unele atitudini nesportive (recalcitrant și protestatar la deciziile arbitrilor).

Celălalt competitor, Viorel Marcu, a realizat numeroase lovituri executate cu multă îndemînare și precizie. El a servit uneori cu adresă și tărie și a plasat serii de mingi la milimetru, dar a marcat și dese fluctuații, abuzînd de artificii care s-au soldat, firesc, cu multe puncte pierdute. Cu o mai bună concentrare, Marcu ar fi putut eventual termina în învingător. Așa, continuarea de azi se anunță extrem de echilibrată, deschisă oricărui rezultat. Oricum, ea merită să fie urmărită.

C. COMARNISCHI

Viorel Marcu (în foto) are avantaj de un ghem în setul decisiv din finala campionatului republican, împotriva lui Ion Santei. Foto : T. MACARSCHI

MECIUL DE FOTBAL ROMÂNIA-IUGOSLAVIA ESTE AȘTEPTAT CU MARE INTERES

Echipa de fotbal a României a plecat ieri — pe calea aerului — la Belgrad, unde urmează să întîlnească miercuri, în meci amical, „11-le" Iugoslaviei.

Citiți în pag. a 3-a scurte declarații ale selecționabililor înaintea plecării din București.

GH. NICOLAESCU *transmite din* BELGRAD

● Plecarea cu o întîrziere de trei ore de pe aeroportul Băneasa ● Amintiri, amintiri ● Formația probabilă ● O primire caldă, prietenească, în capitala țării vecine

Sosiți la ora 16 pe aeroportul Băneasa, fotbaliștii din lotul nostru reprezentativ și-au îmbrățișat soțiile sau rudele, au primit flori și urări de succes pentru amicalul ce urmează să-l susțină miercuri cu selecționata Iugoslaviei și au zîmbit încrezători în fața obiectivelor fotoreporterilor. Apoi, au așteptat să fie invitați la avion. Și au tot așteptat... O oră, două, trei! Abia la 19.30 avionul special a decolat, pornind în direcția Belgrad și ducînd cu el un grup de sportivi obosiți de atîta așteptare, cu nervii întinși la maximum. Vina pentru această neglijență o poartă, după cîte am aflat, funcționarii de la serviciul comercial al TAROM, dintre care unul a uitat pur și simplu să întocmească formele pentru comanda avionului.

Noi, ziariștii, am profitat, totuși, de această întîrziere, care ne-a dat posibilitatea să discutăm pe îndelete cu antrenorii lotului și cu jucătorii. Cel mai căutat de reprezentanții presei și radioului a fost antrenorul emerit **Emerich Vogl.** Motivul acestei solicitări ? Acest vechi internațional a jucat de 9 ori în echipa noastră națională împotriva reprezentativei iugoslave. Prima oară în 1926 la Zagreb, cînd românii au învins cu 3—2 și ultima oară în 1934, la București, cînd victoria a revenit tot teamului nostru (2—1). Și pentru că tot a venit vorba de jocuri și

(Continuare în pag. a 4-a)